

[Bernhard Baunsgaard]

for politiet, og vi har det med hensyn til advokater, og man må ikke i den radikale stemmeafgivning lægge dette, at vi dermed er tilfredse. Vi håber, at det senere kan lykkes for os at overtale socialdemokratiet til at gå videre, for det er jo dér, det afgørende skel går her i salen.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg skal ved denne lejlighed indskrænke mig til et par bemærkninger om ændringsforslagene.

Hr. Knud Lind ønsker mulighed for advokaterne for at oprette kontorer i flere retskredse. Det har været drøftet i udvalget, og der er forskellige betæneligheder ved det. Det skal jeg ikke gå ind i en debat om nu, men kun sige, at man i et særligt strukturudvalg inden for advokatrådet arbejder med dette spørgsmål, og at man vil orientere ministeriet om resultatet af dette arbejde; til den tid – og det varer ikke længe, så vidt jeg ved – bliver der så anledning til at tage politisk stilling.

Med hensyn til reklamerne skal jeg sige, at de gældende regler foreslår vi ikke ændret. Når vi ikke ligefrem vil opmuntre til reklamer for specialer, skyldes det, at der ikke er nogen specialeuddannelse inden for advokaterhvervet, der er ikke nogen godkendte specialer, og det betyder, at enhver kunne reklamere med, at han var specialist i et eller andet, uden at han var godkendt til det. Det kan han måske også i dag, men heldigvis ser det ikke ud til, at der er nogen, der benytter sig af det; ligefrem at opmuntre til det synes vi ikke der er grund til.

Det ændringsforslag, der er stillet af SF ved fru Alice Faber, kan vi støtte. Vi synes, det er udmærket med en årlig beretning, som måske kan give anledning til en debat om advokatnævnets virksomhed.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis må jeg sige, at jeg er en smule forundret over, at det konservative folkeparti går imod fremskridtspartiets 2 ændringsforslag, der begge understreger, at advokatvirksomhed er et frit og liberalt erhverv. Det, at advokater på lige fod med andre liberale erhverv skulle have lov til at reklamere og hermed vejlede klienterne, forun-

dres man lidt over at netop det konservative folkeparti går imod.

Ministeren siger, at der ikke er nogen godkendte specialer inden for advokattaget. Det er da rigtigt, men vi må dog konstatere alligevel, at der sker en specialisering inden for de forskellige fagområder hos advokaterne, det være sig skattepolitik eller andre ting, og derfor ville det være en reel vejledning af deres klienter, at de bekendtgjorde, hvilket speciale de nu havde taget sig af, og som man ville kunne forvente at de var mere inde i end andet, idet det jo er et ret stort område, advokaterne har i dag. Vi må da også gå ud fra, at de advokater, der reklamerede med et speciale, havde sat sig særdeles meget ind i netop det specielle område.

Det undrer mig også en lille smule, at hverken CDs eller venstres ordfører har givet til kende, hvor de står i dette spørgsmål. Det er muligt, at man støtter de konservatives noget mærkværdige holdning, og det er måske, fordi den konservative ordfører er advokat og hælder til advokatnævnet, at man har denne for konservative lidt mærkværdige holdning i denne sag.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg troede såmænd, at vi i udvalget havde fået klaret de ting, som hr. Knud Lind nu står og taler om heroppe. Jeg havde gerne på en vis facon været fri for at have ordførerskabet i denne sag, når det skal skydes mig i skoene, at jeg taler på en særlig måde, fordi jeg hører til sagførerstanden.

Hvis hr. Knud Lind læser mit indlæg under første behandling – og det skulle han gøre – vil han se, at jeg var den mest kritiske over for det forslag, der er fremsat her, ud fra den betragtning, at jeg egentlig finder, at erhvervet skal være så frit som overhovedet muligt, og at man derfor ikke skal have mange særregler for sagførere, der på linje med alle andre naturligt må være undergivet både de retsinstanter og de regelsæt, vi i øvrigt har her i landet.

Jeg har aldeles ikke syntes om den måde, hvorpå man vil sammensætte advokatnævnet nu. Jeg synes, det bliver noget mismask. Jeg har også været kritisk indstillet over for selve begrebet selvdømme, og vi har i betænkningen klart givet udtryk for, hvad vi finder er det rimelige i denne sag, når den efter et me-